

Propostes de millora per a la professió infermera després de la pandèmia

Diversos estudis conclouen que els països amb **més infermeres** gaudeixen d'una **millor salut**, sempre que tinguin l'oportunitat d'oferir les millors cures a la ciutadania, amb les millors condicions possibles.¹

A Catalunya hi ha un **dèficit estructural** d'infermeres, que s'ha fet palès durant la pandèmia. Tot i així, els indicadors de qualitat s'han mantingut estables durant tot aquest temps, cosa que significa que les infermeres han seguit donant resposta a les necessitats d'una població cada cop més envellida, amb problemes de salut crònics i amb una complexitat creixent de les cures, amb conseqüències en la seva salut física i emocional.

Per poder donar resposta a aquestes necessitats, cal augmentar el nombre d'infermeres i ajustar-lo a les necessitats de cada realitat territorial. El nostre país té una **ràtio** de 6,4 infermeres per cada 1.000 habitants, molt inferior a la mitjana europea, que és de 9,5, i a la d'altres comunitats autònomes com Navarra (8,7), País Basc (7,9), Castella i Lleó (7,2) o Extremadura (7)².

Durant els propers anys **es jubilaran moltes infermeres**, amb la qual cosa es preveu que la ràtio encara sigui més baixa.

Durant els anys de la crisi econòmica del 2008 **van marxar a treballar a l'estranger** moltes infermeres, atretes pels millors sous i les millors condicions laborals que trobaven fora. Molts d'aquests professionals no han retornat.

Un altre fenomen vinculat amb les condicions laborals i amb els sous, però també amb la situació actual provocada per la pandèmia de la covid-19, és l'**abandonament de la professió**. Tot i que és difícil poder obtenir dades sobre aquesta qüestió, es pot

---

¹ Aiken L, Sermeus W, Van den Heede K, Sloane DM, Busse R, Martin McKee M, Bruyneel L, Rafferty AM, Griffiths P, Moreno-Casbas MT, Tishelman C, Scott A, Brzostek T, Kinnunen J, Schwendimann R, Heinen M, Zikos D, Sjetne IS, Smith HL, Kutney-Lee A. Patient safety, satisfaction, and quality of hospital care: cross sectional surveys of nurses and patients in 12 countries in Europe and the United States. BMJ 2012;344:e1717 <https://www.bmj.com/content/344/bmj.e1717.full.pdf+html>

² Instituto Nacional de Estadística. Tasa de Enfermeros por 100.000 habitantes por Comunidades y Ciudades autónomas de colegiación y situación laboral. INE 2021 <https://www.ine.es/jaxi/Datos.htm?tpx=48584>

inferir del nombre de baixes de col·legiació no justificades, que s'ha mantingut estable durant els darrers anys i fins i tot ha patit un lleuger increment durant la pandèmia.

Durant els darrers anys, s'ha reduït el **percentatge d'eventualitat** de les infermeres al SISCAT. Tot i així, les condicions laborals segueixen sent precàries i les càrregues laborals, elevades, especialment a l'àmbit sociosanitari i residencial.

Actualment, **les retribucions de les infermeres estan molt per sota del seu nivell de formació i de la responsabilitat que exerceixen** als centres sanitaris. Les infermeres estan cobrant com a diplomades universitàries, i no com a graduades, que és el que són ara. Això suposa una diferència salarial injustificable i la impossibilitat d'accedir a determinats llocs de responsabilitat.

A banda de les condicions laborals i els sous, l'emigració i l'abandonament de la professió s'expliquen per la **manca de promoció professional** que les infermeres tenen en els seus llocs de treball, així com la manca de reconeixement de les especialitats i de l'experiència.

Per poder solucionar aquesta situació, **cal treballar plegats per impulsar mesures** que permetin posar en valor el que les infermeres podem aportar a la ciutadania.

1. **Seguir augmentant l'oferta pública de places d'infermeres i reduir l'eventualitat** a tot el sector sanitari públic, de manera que augmentin els contractes fixos.
2. Equiparar el contracte de les infermeres del SISCAT amb la resta de graduats universitaris, de manera que passin **del grup A2 al grup A1**, cosa que implica equiparar el sou i les possibilitats de promoció al de la resta de graduats.
3. **Reconèixer les especialitats** infermeres en l'àmbit professional, com ja passa en altres comunitats autònomes.
4. Desenvolupar un **pla de carrera professional** adaptat a l'expertesa, la competència i la responsabilitat de les infermeres, amb nivells graduals (de júnior a sènior), que comportin retribucions progressivament més elevades.

5. **Equiparar el sou i les condicions de treball de les infermeres que treballen en l'àmbit sociosanitari i residencial** al de les infermeres d'altres àmbits.
6. **Augmentar la participació de les infermeres en els àmbits de decisió**, demanant a les organitzacions més participació de les infermeres en el disseny i el desenvolupament de les estratègies dels diferents projectes i les taules on es prenguin les decisions i en els fòrums d'experts.
7. **Fer efectiva la proposta de crear 600 noves places d'Infermeria a les universitats públiques** el curs 2022-2023 i plantejar un increment progressiu durant els propers anys, que també tingui en compte els centres adscrits.
8. **Ampliar el nombre de places als centres sanitaris on els estudiants d'Infermeria puguin fer pràctiques**, mitjançant l'establiment de contraprestacions per als col·laboradors docents.
9. **Augmentar el rol autònom de les cures infermeres en la pràctica assistencial**, revisant els marcs d'avaluació existents al sistema de salut, per tal d'incorporar nous indicadors orientats a la millora de l'atenció i a la visualització de la totalitat de les cures infermeres.
10. **Impulsar pràctiques infermeres efectives i innovadores.**
11. **Impulsar un pla de recuperació d'infermeres** que han marxat a l'estranger o que han abandonat la professió.